

เรื่องสั้น

"เรื่องปกติธรรมดาของคนชายฉกร์"

โดย จุมพล อภิสุข

กองไฟมอดเหลือแคกองซีเดอ่อน บนพื้นทรายสีเหลืองทนม ลมพัดมาแฉ่วๆ ไบไม้อ่อนแอไบหนึ่งถูกปลิดชีวี
รอนซาๆเป็นวงลงมาไกลกองซีเดา แมวตัวหนึ่งมีสีเทา เดินมาอย่างเชื่องช้า คมไบไมที่เพิ่งวางหลน
แล้วเดินเป็นวงกลมคอยบรรจงชดศิวลงนอนไกลกองซีเดา ทมาสีน้าตาล เดินมาจากอีกคานหนึ่งเข้ามา
คมกองซีเดาอย่างระมัดระวังกอนที่จะชดศิวลงนอนอีกคานหนึ่งของกองซีเดา กับเจ้าแมวสีเทา

นุดคยังไม่ออกมา แต่ฟ้าใสสว่างบ้างแล้ว เสียงความเคลื่อนไหวบนบ้านดังแกรกรกราก ต่อมาก็เห็นเงาตะ
คุมบนชานเรือน เดินออกจากชายคาผานชานเรือนตรงไปที่รานตุ่มน้ำกิน ทว่าอะไรระงมงามสีกครุหนึ่งก็
โดยินเสียงขวนปากชุกชุกๆ แล้วซ่าๆจากน้ากลางหนารตราดกลุ่มไบไมริมชานเรือน

บรรยาภาศสว่างขึ้นอีกหนอยหนึ่ง เจ้าของเงาตะคุมเดินกลับออกมาจากในเรือน มีผ้าชะมาพาดบ่า เดิน
ซ่าๆมาบังทับันไคบ้าน จุดไฟบุหรืขึ้นสูบวามหนึ่ง สีกครุก็เคลื่อนตัวลงบันไคมาอย่างสบายๆ หายเข้าไปใ
ถุน คงจะรือคนอะไรบางอย่างเสียงจิ้งคิงโคลงเคลงๆ แล้วเดินเอื้อยเอื้อยสุดฝีฝีสุดฝี หาบกระป๋องฝักบัว
ออกมา ในมือซ้ายถือไมยาวๆ ครูปรางคล้ายจอบ คนและสิ่งของเล็กนอยนั้นพากันมุ่งหน้าไปทางทิศตะวัน
ออกของตัวบ้าน เจ้าทมาสีน้าตาลขยับตัวลุกขึ้นวิ่งกระดิกหางระริกตามไป

บรรยาภาศเริ่มสว่างมากขึ้น จนเห็นละอองหมอกหนาที่บซึกเจน ความเป็นไปในบริเวณบ้านและลานดินสี
เหลืองทนม กลับเข้าสู่สภาพนิ่งเงียบ คงมีแต่ความเปลี่ยนแปลงของกาลเวลา ที่ปรากฏในรูปของความ
สว่าง และหมอกยามเช้า

เราเฝ้ามองกันอยู่ ณ. ตรงนี้ ไม่มีความจำเป็นที่จะต้องตามไปตคนๆหนึ่งรคนน้าฝักสวนครัวในตอนเช้า เพราะ
มันเป็นเพียงกิจวัตรธรรมดาของชาวสวนฝัก ที่ไม่เคยมีความรู้สึกต่อสิ่งที่เขาทำ หรือแม้แต่บรรยาภาศก็ไม่
ใคุดมไปทวยศิลป์และปัญญาใดๆเลย มันเป็นเพียงการรดฝักอย่างธรรมดาๆ หน้าที่ของเราคือเฝ้ามองและคิด
กอนที่จะเห็นฝักที่ปรุงแล้วใส่มาในจานอาหาร หรือบางทีเราก็กทำไคคิกว้านั้นอีกหนอย โดยการพคถึงคุณค่า
อาหารของฝัก และแนะนำใคคนใคชคิกกินทวยความหวังดี.....แต่สำหรับถารเฝ้ามองครั้งนี้ ถาเรา
จะไม่ทำอะไรต่อไปเสียเลย ก็จะไม่เสียเวลามากทีเดียว

หมอกยามเช้า ค่อยๆลอยตัวสูงขึ้นแล้ว เงาหมอกไม่เริ่มปรากฏบนลานดินสีเหลืองทนม พร้อมกับลำแสงนุดค
สีส้มอ่อน พุงผานช่องว่างของหมอกไม่ สร้างลวดลายบนดินคินอยางไม่ชัดเจนนัก ชายคนเมื่อกี้ หาบกระ
ป๋องฝักบัว และถือจอบทวยมือซ้ายกลับเข้ามาในบริเวณ มุงตรงอยางกระฉับกระเฉงเขาไปใคถุนบ้าน
เสียงเก็บกระป๋องดังซันดังตู่ตู่ แล้วกลับออกมาเดินขึ้นบันไคบ้าน ทวยอาการกระฉับกระเฉงเช่นเดิม
เมื่อกถึงบนชานเขาก็ตรงไปที่รานตุ่มน้ำกิน เปิดฝ้าหมอน้ำแล้วตักน้ำทวยกระบวยขึ้นมามีมืออยางรวดเร็ว

จากนั้นก็ตรงไปที่ละมั่งแช่ฝักที่พื้นชาน ทวยกระจาดฝักที่วางอยู่ไกลๆกันมาวาง สบคฝัก 2-3 ทีแล้ว
คอยบรรจงวาง ก่าฝักที่มีใคไว้อยางประเบียบ เรืองไปตามขอบกระจาดทวยความซ่านซ่านนาคู แต่เขามือ
ฝักภาศเขี้ยวไปสคคุ่มน้า กลับไบแข็งกรอบนากินยิ่งนัก ฝักซี และคนหอม อวยงามเปล่งปลั่ง ทวยไครับ
การคผลอยางดี

เขาจคฝักเสร็จในเวลาไม่นาน แล้วเดินหายเข้าไปในชายคาเรือน ครู่ใหญ่ก็ออกมา ใส่เสื้อม่อฮ่อมตัวเก่าๆ
คว่าไมคานมาสคคใสกระจาดฝักทั้งสองแล้วหาบกระจาดฝักลงเรือนไป เจ้าทมาสีน้าตาล กระดิกหาง
รออยู่ที่พื้นบันไค "อฮตามมานะ อยุบนเฝ้าเรือน มันหน้าทีเอ็ง" เขาพคกับหมาอยางตุๆ แมวสีเทาหงก